

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Shwe Paji

ဖြိုင်ဘက်ကင်းစာအုပ်သစ်

(လုယွံ)

(Chapter 43 - 56)

စာစဉ် - ၄

Chapter 43

"ကောင်စုတ်လေး ... မင်း သေဖို့ပြင်ထားတော့"

ဘိုးဘေးကျိုက်က သူ၏ရှေ့မှ ပုရွတ်ဆိတ်တစ်ကောင်၏ အရူးလုပ်ခြင်း ခံလိုက်ရသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။ ထိုလူငယ်ကဲ့သို့ သေမျိုးတစ်ယောက်က သူ၏ ဖိနှိပ်မှုအော်ရာအောက်တွင် လုံခြုံဘေးကင်းစွာ နေထိုင်နေသည်။

ဤအခြင်းအရာက မည်သို့သော အရှက်ရစေခြင်းမျိုးနည်း ...။

"မင်းက ရှိထျန်းအဆင့်ရောက်သွားပြီ ဆိုတာလည်း ငါ့အတွက် ဘာမှ မဟုတ်သေးဘူး ... ပုရွတ်ဆိတ်တစ်ကောင်ရဲ့ တည်ရှိမှုလောကျပဲ ... ငါမင်း ရဲ့နှလုံးသားကို တူးထုတ်ယူမယ်"

ဘိုးဘေးကျိုက်က ရုတ်တရက် သူ၏လက်ကို ဆန့်ထုတ်လိုက်ရာ စိတ်ဝိညာဉ်စွမ်းအင်မှ သိပ်သည်းထားသည့် လက်သည်းတစ်ချောင်းမှ လှေကုတ်ဆွဲလိုက်သည်။

ထိုအရာက အဆုံးသတ်ပင် ...

ယခုတစ်ကြိမ်တော့ ထိုသေမျိုးကောင် သေရမည်မှာ သေချာသည်။

မုန့်ကျူးယွင်က သူမ၏မျက်လုံးများကို မှိတ်ထားလေ၏။ သူမ၏ရှေ့ရှိ သေမျိုးလေးသည် အလောင်းကောင်ဖြစ်သွားပြီဟု အခိုင်အမာ ယုံကြည်နေမိသည်။

ဘိုးဘေးကျိုက်ဆိုသူမှာ တစ်ချိန်က အလယ်ပိုင်းကုန်းမြေရှိ အဆင့်နိမ့် အင်မော်တယ် ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းကို တစ်ယောက်တည်း ဖျက်ဆီးခဲ့သော

တည်ရှိမှုကြီးဖြစ်သည်။

တစ်ခဏအကြာက ဘိုးဘေးကျိုက် (ဆရာသခင် ကျိုက်ရှင်း)က ထို လူငယ်အား သတ်ဖြတ်ရန် အာရုံစူးစိုက်မှုမရှိပေ။ သို့ရာတွင် ယခု သူက သေမျိုးလူငယ်အား သတ်ဖြတ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်ပေ၏။ မည်သည့် နည်းဖြင့် သေမျိုးတစ်ယောက်က ရှင်သန် လွတ်မြောက်နိုင်မည်နည်း။

ရုတ်တရက် လုယွီ၏ အေးစက်စက်အသံက လိုဏ်ခေါင်းထဲတွင် ထွက် ပေါ်လာခဲ့သည်။

"တကယ်လို့ ခင်ဗျား ထပ်အော်နေဦးမယ်ဆိုရင် ... ခင်ဗျား လွယ်လွယ်ကူ ကူ သေရမှာမဟုတ်ဘူးနော်"

လုယွီက အေးစက်တင်းမာစွာ ပြောကြားနေလေ၏။

ဘာ...

မုန့်ကျူးယွင်က သူမ၏မျက်လုံးများကိုဖွင့်ပြီး လုယွီအား မယုံကြည်နိုင်မှု အပြည့်ဖြင့် ကြည့်ရှုမိသည်။

နှလုံးသားဖမ်းဆုပ်သူ ဘိုးဘေးပင် နေရာတွင် ကြက်သေသေသွား မိသည်။ သူက နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ပြီး မြောက်မြားစွာ သော ကိစ္စရပ်များကို တွေ့ကြုံဖူးသူဖြစ်ပေ၏။ ယခု သူ၏ရှေ့၌ ပုရွက်ဆိတ် တစ်ကောင်က လွန်စွာ အေးဆေးတည်ငြိမ်နေသည်။

"ဟွန့် ... ရွယ်ကျိုးအဖွဲ့အစည်းက သူတို့ရဲ့သေခြင်းတရားကို အစားခံယူဖို့ သေမျိုးတစ်ယောက်ကိုပဲ လွှတ်လိုက်တာလား ... သူတို့က ခေါင်းကို ဝှက်ထားပြီး အမြီးကိုပဲ ပြသချင်တဲ့ကောင်တွေပဲ...ဒါနဲ့တောင် သူတို့ကိုယ် သူတို့ ဖြောင့်မတ်သူတွေလို့ နာမည်တပ်လိုက်သေးတယ် ... အကုန်လုံး ငရဲ သာသွားကြတော့"

ဘိုးဘေးကျိုက်က ရုတ်တရက် ကြိုးဝါးလိုက်သည်။

ဘိုးဘေးကျိုက်က နှလုံးခုန်ရပ်လုမတတ် အော်ဟစ်ကြိုးဝါးလိုက်ရာ လိုက်ခေါင်းကြီးက စတင်တုန်ခါလာပြီး ဂူမျက်နှာကြက်များ ပြိုကျစပြုလာသည်။

"ခင်ဗျား နားလည်မှုလွဲနေမှာ ကျုပ် စိုးရိမ်မိတယ်"

လုယွီက ထူးမခြားနားလေသံဖြင့် ပြောကြားလိုက်၏။ ထို့နောက် သူက ဝက်ပါအတွင်းပိတ်မိနေသော မုန့်ကျူးယွင်အား လက်ညှိုးညွှန်လိုက်သည်။

"ကျုပ်က သူမရဲ့ အပေါင်းအဖော် မဟုတ်ဘူး ... ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း လာခဲ့တာ"

ဘာ ...

ဘိုးဘေးကျိုက် ဆွံ့အသွားလေ၏။ ထိုကောင်လေးသည် ရူးများရူးနေသလော ...။

ဘိုးဘေးကျိုက်က မရေမတွက်နိုင်သည့်လူများကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သူဖြစ်၍ သူ့ထံတွင် ထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းသည့် သတ်ဖြတ်ခြင်းအော်ရာ ပါရှိနေသူ ဖြစ်သည်။ တချို့ကျင့်ကြံသူများသည် ဘိုးဘေးကျိုက်နှင့်ဆုံလျှင် ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် တုန်ယင်နေကြပြီး သူ့အား မျက်လုံဖြင့်ပင်မကြည့်ဝံ့ပေ။ ယခု သူ၏ရှေ့မှောက်ရှိ သေမျိုးလူငယ်က သေရမည်ကို မကြောက်ဝံ့သလော ...။

"နင် ဘာလုပ်ဖို့ကြိုးစားနေတာလဲ... သူက ကောင်းကင်ဘုံ သင်္ကေတ နယ်ပယ် ပညာရှင်တစ်ယောက်လေ ... ဘယ်သေမျိုးသိုင်းကျင့်ကြံသူကမှ သူ့ပြိုင်ဘက်မဖြစ်နိုင်ဘူး ... ကောင်စုတ်လေး ... နင် မြန်မြန်ပြေးတော့"

မုန့်ကျူးယွင်က ရုတ်တရက် အော်ဟစ်လိုက်၏။

သူမက အမှန်တကယ်ပင် လုယွီအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ရွှ

ယံကျိုးအဖွဲ့အစည်းသည် သူတော်စင်နည်းစနစ်များကို ကျင့်ကြံပြီး အရာရာ တိုင်း ဖြောင့်မတ်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ရှိရမည့် နေရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ မုန့်ကျူးယွင်၏ စိတ်နှလုံးသားအတွင်းတွင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားပြီးဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သူမသေဆုံးရလျှင်ပင် ဤ ကုန်းမြေရှိ နဂါးသွေးကြောအား ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်မဟုတ်ဘဲ ယခုသေမျိုး နိုင်ငံရှိ သာမန်လူများအား ကာကွယ်သွားမည်ဖြစ်ပေ၏။

သို့ရာတွင် ယခုသူမကြုံတွေ့နေရသော လူငယ်သည် အဆင်အခြင်မဲ့လွန်း သည်။

သူမပင်လျှင် ဘိုးဘေးကျိုက်ကဲ့သို့သော လူစားမျိုးနှင့် ဆက်ဆံရသည့် အခါတွင် သတိမလပ်ရှိရပေမည်။

"ထို့...ထို့ ... ငါ မင်းရဲ့လှည့်ကွက်ထဲကို ကျလုနီးပါးပဲ... ငါ မင်းနဲ့ အဓိပ္ပာယ် မရှိတာတွေ ပြောမနေတော့ဘူး... ငါ့ရဲ့အာရုံကိုဆွဲဆောင်ဖို့ သေမျိုးတစ် ယောက်ကို အသုံးပြုပြီး မုန့်ကျူးယွင်ကို ကယ်တင်နိုင်မယ်လို့ မင်းကိုယ် မင်းထင်နေလား"

"ခင်ဗျား မှားနေပြီ"

လုယွီက ရုတ်တရက် ပြောဆိုလိုက်၏။

"ကျုပ်က အဲဒီမိန်းမကို ကယ်တင်ချင်တာမဟုတ်ဘူး ... အမှန်က ခင်ဗျား လို မှော်ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်ကို ရင်ဆိုင်ဖို့ဆိုတာ ကျုပ်အတွက် ပျင်းစရာ ကောင်းလွန်းတယ်"

"တကယ်လို့ ခင်ဗျားက တခြားတစ်နေရာမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို သတ် ပစ်တယ်ဆိုရင် ... အဲဒါကို ကျုပ် လျစ်လျူရှုထားမှာ ..."

"ဒီမဟာသွေးပေါင်းစပ်ဝင်္ကပါ (ဖုန်းရွှေ)က ကုန်းမြေရဲ့နဂါးသွေးကြောကို

ဖြတ်ပြီး ယင်ချီတွေကိုစုဆောင်းတယ် ... ဒါက ဒီတောင်တန်းတစ်ဝိုက်ပဲ ရှိသေးတာမို့ အခုလောလောဆယ် အဆင်ပြေနေသေးတယ်... နောက်ထပ် ဆယ်နှစ်အတွင်းမှာ နဂါးသွေးကြောက ယင်ချီတွေကြောင့် ယိုယွင်းပျက်စီးလာလိမ့်မယ် ... အဲဒီအခါကျရင် ဒီသေမျိုးနိုင်ငံထဲမှာ မြက်တစ်ပင်တောင် ပေါက်တော့မှာမဟုတ်ဘူး ... ဒါက ခင်ဗျားရဲ့ ပထမအပြစ် ... "

"ခင်ဗျားသတ်လိုက်တဲ့ လူတွေက ကျုပ်ရဲ့ တာလျနဲ့တိုင်းပြည်က နိုင်ငံသားတွေ ... ကျုပ်ရဲ့အဖေက မြောက်ပိုင်းကုန်းမြေက လူတွေ အသက်ရှင်သန်နိုင်ဖို့နဲ့ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနေနိုင်ဖို့အတွက် စောင့်ကြပ်နေရတယ်... ခင်ဗျားက အဆင်အခြင်မရှိဘဲ တာလျနဲ့နိုင်ငံတော်က လူတွေကိုသတ်တာက ခင်ဗျားရဲ့ဒုတိယအပြစ်ပဲ"

"ခင်ဗျားရဲ့ မဟာဝင်္ကပါ တည်ဆောက်ထားတဲ့နေရာက နေရာကောင်းမဟုတ်ဘူး ... နေရာအမှန်က လုံကျင်းမြို့တော်က ကျုပ်အိမ်တော်ရှေ့မှာထားရမှာ ... ဒါက တတိယအပြစ်မူပဲ"

လုယွီ၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ဘိုးဘေးကျိုက်က ရုတ်တရက် ဒေါသတကြီးဖြင့် အော်ဟစ်ရယ်မောလိုက်သည်။

"ကောင်းတယ် ... ကောင်းတယ် ... ဒီနေ့တော့ ပထမဆုံးအကြိမ် ငါက သေမျိုးတစ်ယောက် သင်ကြားပေးတာကို ခံရတာပဲ ... တကယ်လို့ ငါက ဒီသေမျိုးနိုင်ငံကလူတွေကို အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ပစ်ရင်တောင် မင်းဘာလုပ်နိုင်မှာမို့လို့လဲ"

လုယွီက ယခင်အတိုင်း အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာဖြင့် ပြောဆိုလိုက်၏။

"ခင်ဗျားက အမှားတွေအများကြီး လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ ... ဒီနေ့ ကျုပ်က ခင်ဗျားရဲ့ ပြီးပြည့်စုံတဲ့အလောင်းတောင် ချန်ထားပေးနိုင်ပါ့မလားဆိုတာ ကျုပ်စိုးရိမ်မိတယ်"
